

DOLNÍ ŽLEB a jeho řeka

nasbíráno, opsáno, vyposlechnuto pro vás, pro lidi od velké řeky

950	Císař Ota I. (936 - 973) vydal příkaz ke stavbě pevných lodí pro přepravu sole do Čech
998	Děčín byl sídlem župana s hranicemi, které tvořily na levém břehu Labe obec Königstein a na pravém obec Postelwitz
1057	nejstarší zachovaný písemný text - Litoměřický akt z r.1057 uvádí, že na Labi jsou již diferencované typy plavidel, převážně pro dopravu soli
1130	Soběslav I. vydal první plavební předpisy
1359	Karel IV. mezi 5. až 19. srpnem pobývá na Königsteinu, kde současně vydává privilegia pro lodní dopravu na Labi
1366	Karel IV. zřídil úřad pro dozor nad říční plavbou lodí a vorů - doplňkem bylo nařízení, aby jezy, přehrazující vodní toky, byly vybaveny tzv. vrátky - propustmi, které by umožňovaly plavidlům proplout tam i zpět. Šířka vrátek musela být alespoň 20 loktů (12 metrů) technickou správou a dohled nad těmito stavbami provádělo osm Přísežných mlynářů zemských. Organizace byla založena v r.1340 a fungovala až do r.1764 Velký prospěch pro říční plavbu přineslo také jeho nařízení k odstranění skal a jiných překážek v řečišti Labe a Vltavy
1459	Vilém III. spolu s bratrem Fridrichem II. a českým králem Jiřím z Poděbrad podepsali Chebskou smlouvu, která určila hranice mezi Českem a Saskem, položi-la je do Krušných hor a na střed Labe u Hřenska, je to nejstarší neměnný úsek hranice Čech
1475	první písemný zápis o Hřensku byl o třech norimberských kupcích, kteří byli v okolí Hřenska přepadeni a okradeni
1515	první písemné doklady o osídlení levého břehu Labe v místě současného katastrálního území Dolního Žlebu
1539	začíná reformace v celém Sasku, v hraničních obcích dochází k nárůstu napětí mezi katolíky a evangelíky
1570	v Dolním Žlebu jsou dokumentováni vlastníci šesti domů
1574	v Dolním Žlebu byla postavena pila
1579	Písemně doložené obce Ober-Mittel a Nieder Grundy a Kalbensweise resp.Kalmswiese Jalůvčí
1618	řada českých evangelíků, bohatých kupců a duchovních odchází do Saska - Děčínsko bylo střídavě obsazováno Sasy a Švédy
1623	Švédové na lodích po Labi odvázejí ukořistěné české majetky mezi nimi jsou i české historické dokumenty, které Švédové už nikdy nevrátí
1623	do Zemských desek bylo zapsáno: Hrzensko ginak Hernskreczem
1624	v Dolním Žlebu stálo 14 domů
1651	obec Sněžník čítá oproti Dolnímu Žlebu jen 11 domů - 60 obyvatel
1747	v Dolním Žlebu je dostavěn dřevěný kostel Nejsvětější Trojice se zvonem s českým nápisem z r. 1660
1752	v Dolním Žlebu je dostavěna škola - její budova bude za 37 let zbourána tj. v r.1789
1752	24.08. Zavedení řádného dostavnickového spojení mezi Drážďany a Prahou odjezd v neděli v 8:00 z Drážďan
1754	vydán Tereziánský patent, vztahující se k zákazu podeje dříví do Saska, příhraniční obce podél řeky patent nerespektovaly a tím bohatly
1761	Marie Terezie vydala dekret, který nařizoval prolomit veškeré jezy od Prahy do Litoměřic. Důvodem bylo usnadnit proplutí lodím proti proudu a současně se tak snižovaly nároky na množství tažných zvířat
1764	Marie Terezie zřídila dalším svým dekretem plavební komisi, která měla za úkol ustanovit úřad pro dohled na vodním provozem, včetně vydání plavebních předpisů. Tato komise vystřídala organizaci Přísežných mlynářů zemských, která doposud (424 let) na plavbu dohlížela. Současně došlo k mnoha důležitým úpravám na Vltavě a Labi, jež zahrnovaly i výstavbu první plavební komory na Vltavě u Modřan
1774	Josef II. zavedl povinnou školní docházku, školy byly na farnostech, ředitelé byli faráři – v Dolním Žlebu měli školu už o 12 let před nařízením
1774	v Dolním Žlebu zahájena výroba knoflíků
1777	Marie Terezie vydává Český navigační zákon, který obsahuje zpřísnující plavební předpisy a Navigační patent, ten prohlásil splavné řeky za ve-řejný majetek, u kterého je hlavním účelem plavba. Tím bylo zamezeno, aby jiní uživatelé řeky zabraňovali svou činností lodím v plavbě
1782	v Dolním Žlebu je fara s mansardovou střechou
1786	ve Hřensku byl dostavěn kostel J.Nepomuckého, podnět dal Josef II., který se zde v r.1779 zastavil – v Dolním Žlebu kostel stál již 39 let
1789	hrabě Václav Josef Thun nechal zbourat budovu staré školy v Dolním Žlebu (postavenou v r. 1752)
1791	hrabě Václav Josef Thun otevírá novou školu v Dolním Žlebu, která stojí až do r.1902, to je 103 let
1792	v Dolním Žlebu bylo zbudováno loďařem p.Stolzem lodní skladiště na obilí z Čech, kde se soustředilo a následně nakládalo na větší loď-skladiště bylo využíváno i k skladování jiného zboží, ale obilí převládalo
1809	na základě rozkazu gen.Neiperga (budoucí milenec manželky Napoleona), musel Thun zřídít ve svých obcích oddíl dobrovolníků. od 28.06. hranici se saským královstvím začalo hlídat vojsko - přes Labe natažený řetěz, uprostřed ponton s ohněm
1813	přes Děčín táhla vracející se carská armáda z Bitvy u Lipska postupovala po levém břehu Labe na Prahu a pak dál přes Slovensko do Ruska loď z Lipska, kde byl Napoleon poražen, odváželi raněné do Čech – zemřelé z lodí po cestě pohřbívali do levého břehu Labe
1815	dosud neexistovaly žádné smluvní úpravy plavby mezi státy - to změnil až Vídeňský kongres, který zavedl pro obchodní loď volnou plavbu na mezinárodních řekách. Součástí bylo i vydání Labských plavebních akt, díky kterým byla po celém Labi až k moři zrušena stávající celní povinnost. Místo tohoto celního systému byla zavedena jednotná, stálá a pravidelná platba za loď. Plavbu nyní mohl provozovat každý, kdo získal průkaz způsobilosti, plavecký patent a měl příhodné plavidlo
1820	z Drážďan do Litoměřic byla na levém břehu Labe zbudována dlážděná vlečná stezka Treppelweg, která umožnila lidský vlek nahradit koňským. Podle velikosti lodě a nákladu loď táhlo dříve 6-12 mužů vždy určitý úsek, pak se skupiny střídaly
1821	vydána Labská charta - smlouva mezi Rakouskem a některými vybranými státy v níž jsou uvedena pravidla o péči vodního toku a jeho březích – současně byla zavedena registrace plavidel
1822	plavba z Hamburku do Děčína v červnu trvala 1,5 měsíce loď se jmenovala Die gute Hoffnung/Dobra naděje (600km/42 dní asi 14km/den)
1829	v Dolním Žlebu byl zbourán dřevěný kostel
1830	v Dolním Žlebu dostavěn nový jednolodní zděný kostel Nejsvětější trojice s hranolovou věží
1833	v Dolním Žlebu je 91 domů a 573 obyvatel, převážně německé národnosti
1837	povolen bezcelní převoz dřeva mezi Saskem a Českem
1838	14.07. ze Saska proplul Hřenskem první parník Königin Maria až do Děčína
1839	květen zavedena pravidelná plavba mezi Dražďany a Děčínem - loďe: Königin Maria a Prinz Albert
1841	26.05. vyplul parník Bohemia z Obříství do Dražďan bez cestujících jen s posádkou 20 lidí - plavba nazpět trvala čistých 19hod

1841	12.06. zahájena pravidelná lodní doprava parníku Bohemia/Diesbar mezi Obřístvím a Drážďany
1851	06.04. otevřena železniční trať z Prahy do Drážďan se zastávkou v Dolním Žlebu a Schmilce s celodenním provozem přívozů
1854	10.06. v Děčíně se u Thuna opět sešli - tak jako v r.1835 - císař František Josef a králové Pruska a Saská
1856	05.10. dostavěna Klopotská nádrží W.T.Schneiderem: šířka 16m x délka hráze 18m x hloubka nádrže u hráze 5m – nádrží protíná státní hranici
1868	na základě rakouské správní reformy a vydání ústavy bylo město Děčín prohlášeno okresním městem
1868	v Dolním Žlebu bylo nádraží, na nátlak obcí z druhého břehu, doplněno o další kolej, umožňující dostatečný čas k nakládce a vykládce vagonů
1880	končí provoz koňského vleku na posledním úseku Labe nad Střekovem
1885	Rakouská severozápadní paroplavební společnost (ONWG) dokončila pokládku vlečného řetězu až do Mělníka, to umožnilo řetězovým lodím dopravit zboží od soutoku Labe a Vltavy až k námořnímu přístavu v Hamburku
1892	v Hřensku byla epidemie cholery jedna z pil byla přestavěna na špitál – vydán přísný zákaz k přejezdu lodí z Dolního Žlebu na pravý břeh
1897	v Dolním Žlebu vypukl tyfus škola s 139 dětmi byla po 12 týdnů zavřená - zemřelo 6 dětí z toho byly dvě děti pana učitele
1900	Německo zvýšilo na celním úřadě v Schöně počet úředníků na šest – saský celník upřednostňoval zabavení majetku před zajištěním pašeráka, protože třetina zabaveného zboží se stala jeho majetkem. Pašeráci byli silní muži organizovaní do skupin – největší čítala 60 mužů
1902	v Dolním Žlebu v červnu se započalo s výstavbou další školy, v níž bylo zahájeno vyučování v prosinci téhož roku – školu navštěvovalo přibližně 100 dětí – školu navštěvovaly i děti i z pravého břehu
1904	srpen extrémní sucha v Děčíně stav vody byl 92 cm pod normálem - v Nebočadech mohly Labem projíždět povozy, sucho vydrželo až do září
1910	hrabě František Thun byl jmenován knížetem
1910	nejvyšší světlá budova v obci je chemická továrna Tamany - vyráběla masti, tinktury, extrakty a tablety a obchodovala ve velkém s oleji a tuky
1914	tři dny před Sarajevským atentátem 25.06. TGM odjel rychlíkem z Prahy v 12:20 přes Dolní Žleb do Bad Schandau, kde v 15:10 na nádraží vystoupil. Ubytoval se v jednom z pravobřežních císařských hotelů. S největší pravděpodobností docházel na léčebné kúry do Kneippových lázní. V době kdy pobýval v Bad Schandau, tehdy ještě Schandau zajížděl do Pirny a Drážďan, kde sledoval německou mobilizaci, o které se vyjadřoval, že probíhala organizovaně a odvedenci se chovali velmi disciplinovaně - doslova uvádí, že mezi nimi nejsou žádní opilci
1915	od 01.09. byl řídícím učitelem v Dolním Žlebu jmenován Emil Illmann nar.21.09.1878 v Šandavě u Verneřic
1915	od 20.10. uzavřeny hranice s Německem kvůli špionáži a pašování, kdo chtěl přejít hranice musel mít pas se souhlasem něm. velvyslanectví
1916	od 01.05. byl zaveden v Čechách letní čas
1916	Saská domobrana uzavřela hranice - česká strana vydala zákaz uspořádávání honů v lokalitě Sněžník a Dolní Žleb
1919	do Dolního Žlebu přišel nový lesní Otto Schnurfeil
1928	lesní Otto Schnurfeil byl dán do důchodu, důvodem mohlo být zestátnění thunského Dolnožlebského revíru z 10.02.1929 a současně to mohl být i důvod ke zřízení Hubertusu, jako následné další obživy
1928	02.11.paní Schnurfeilová obdržela povolení k provozování koncese k zřízení pohostinství Hubertus - zároveň byla přestavba zkolaudována
1929	v lednu byla provozovna otevřena pod názvem „Café a restaurace Hubertus“
1930	majitelem restaurace a kavárny Hubertus se uvádí nadlesní v důchodu Otto Schnurfeil
1930	řídící učitel Emil Illmann založil Dolnožlebskou kroniku
1930	v obci je 136 domů 667 obyvatel německé a 31 obyvatel české národnosti - obecní úřad, pošta, četnická stanice, celní úřad, lesní správa, tři továrny, 8 restaurací (některé s ubytováním) dvoutřídní škola pro 49 žáků
1932	Thunové prodali děčínský zámek státu a přesídlili na zámek v Jílovém, kde pobývali až do emigrace v r.1945
1938	po 30.září museli Dolní Žleb opustit všichni čs. státní zaměstnanci a obec byla připojena k Říši
1941	velitelství Stalagu IVC zde evidovalo 3 pracovní komanda – sovětské, britské a francouzské všechny po 20 zajatcích, není jasné zda se zde střídaly nebo zde byly nasazeny najednou – celkem v Stalagu IVC bylo internováno 23 000 vojenských zajatců 23 národností
1942	spojení dvou měst Podmokel a Děčín pod jedno souměstí s pozdějším ustáleným názvem Děčín
1945	zavedeno nové pojmenování obce Dolní Grund nad Labem
1945	v Dolním Žlebu bylo zřízeno odd. finanční stráž v domě čp. 35 vedením byl pověřen vrchní respicient F. Lindner stav 10 zaměstnanců
1947	poslední plavba řetězového parníku na území Čech po Labi mezi Neštěmicemi a Ústím nad Labem
1948	od 01.04.48 do 01.01.1951 v Horním Žlebu bylo velitelství 5.pohraniční roty SNB z V.pohraničního praporu se sídlem v Litoměřicích 1. pohraniční četa SNB (Adolfov) 2. pohraniční četa SNB (Petrovice) 3. pohraniční četa SNB (Sněžník) 4. pohraniční četa SNB (Maxičky) 5. pohraniční četa SNB (Mezná) 6. pohraniční četa SNB (Vysoká Lípa)
1949	zaveden nový počestný název obce Dolní Žleb
1955	19.04. bylo zřízeno zakázané hraniční pásmo z kterého bylo vystěhováno do vnitřní části obce 11 rodin
1956	došlo k bourání domů čs. armádou – zbořeno bylo nejméně 30 domů
1964	01.04. započala výměna drátů na signální stěně „Klas“ prováděly ženijní jednotkou brigády
1965	12.03. situace na rotě je normální, sněhová pokrývka v celém úseku roty. Úsek č.1 častý výpadek v důsledku trvalého zkratu spojení vodiče nad sněhem – na závadě se pracuje, úsek č. 57 vypnut v důsledku těžby dřeva
1980	obec Dolní Žleb byla připojena k městu Děčín
1988	ČSPLO zaměstnávalo 4200 zaměstnanců a provozovalo 560 plavidel